

PIECEK (4) sb m

Oba e jasne.

sg N piecek (3). ◇ [A piecek.] ◇ L piecku (1). ◇ [pl A piecki.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os: Pec(z)ek, Cn brak, Linde XVI w. s.v. piecyk.

1. *Dem. od „piec” w znaczeniu podstawowym; fornacula Mącz, Calep (4) : Clibanus, Piec pałający albo też mały piecek w którym piekają. Mącz 57a, 134c; Calep 430b.*

Przysłowie: kto w pyecku lega/ ten drugyego ożogiem máca. KromRozm I B; [Prawie mię tu wpieczku macaś/ A wiem yż też tam sam legaś. RozprKsiędza c4v].

a. [Urządzenie do wytapiania złota [na co]: Tygel ná srebro/ á piecek ná złoto/ á Iehowá doświadcza ferc. BudBib Prov 17/3 (Linde s.v. piecyk).]

2. [Naczynie służące do destylacji:

Zwrot: »wypalać przez piecek«: iefli kto spółem z Swięczkami Kofzyfczko/ Rutę/ Celidonię będzie wypalał przez piecek wódkę/ bárzo tá wódka oświeca wzrok/ wyczyścia oczy. UrzędowHerb 134a; á nád to czynią ie [wódki z ziół wypalone] przez piecki ołowiáné miedziáné/ które rzeczy są iádowité. UrzędowHerb 431a.]

Synonim: 2. alembik.

Cf PALIPIECEK, PIECYK